

[PULPIĘĆ *nm*

D a. L m pułpięciu (*cum praep „po”*).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Liczebnik ułamkowy: cztery i pół [z elipsą rzeczownika podrzędnego]: Item a transpositione 3 formacium [!] supra coquinas ad quos fornaces apposuit kaphli nowych po pulpieczu [*lege*: pułpięciu, może z *elipsą*: rzędu, *cf*: kaphli 4 rzędów nowych s. 170, kaphle na dwa rzędy s. 171] *RachBonera* 1558 171.

Cf **PULPIĘTA**

MFr